ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γιώτα Ιωαννίδου

Ολομέτωπη επίθεση ξεδίπλωσαν οι εκπρόσωποι του συστήματος κατά των νέων που αγωνίζονται, με ειδική στοχοποίηση στο πρόσωπο του 18χρονου Κώστα και των άλλων συλληφθέντων στη διαδήλωση της 9ης Ιούλη. Χάλαγαν τη σούπα της κυβερνητικής προπαγάνδας και ενίσχυαν το κλίμα αμφισβήτησης.

Μια ανειρήνευτη σύγκρουση δύο κόσμων, μέσα στον κόσμο μας, έσκασε πάλι μύτη απρόσμενα αυτές τις μέρες, μέσα από τις μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στο νόμο απαγόρευσής τους. Η άγρια κυβερνητική καταστολή και οι συλλήψεις, η μονοπώληση της συζήτησης στα ΜΜΕ για «αυτούς που καίνε την Αθήνα» και τις υπεύθυνες πολιτικές δυνάμεις που αξίζουν συγχαρητηρίων, ήταν αντίστοιχες του αντιδραστικού χαρακτήρα του νομοθετήματος.

Γνώριμες τακτικές όλων των κυβερνήσεων και της «συνέχειας» του κράτους, όταν σφαγιάζουν εργατικά, λαϊκά δικαιώματα. Όταν δύσκολα αποκτούν τη συμφωνία και θέλουν να εκβιάσουν την ανοχή και το μοιρολατρικό φόβο. Αυτός ο κόσμος που αριστεύει ο ανταγωνισμός, ο ατομισμός και η ανθρωποφαγία με τα υλικά της εξαγοράς, της αδιαφορίας, της σιωπής και της ασκήμιας επιχείρησε να επιβάλλει το αναχρονιστικό του δικαίωμα να εξουσιάζει χωρίς αμφισβήτηση.

Δεν είναι τυχαίο ότι τη ρωγμή σε αυτό το σκηνικό, την ελπίδα του άλλου κόσμου που επιμένει να αγωνίζεται, να συμπάσχει, να διεκδικεί τη ζωή του και την ομορφιά, την εκπροσώπησε, χωρίς να το επιδιώκει, ο νεότερος των συλληφθέντων, ο 18χρονος Κώστας.

Είναι στιγμές στην ιστορία, που κάποια ατυχή, για τους κυρίαρχους, γεγονότα ξεφεύγουν από το σχεδιασμό προπαγάνδας τους και φέρνουν δια μιας στην επιφάνεια έναν άλλο κόσμο που νόμισαν ότι πέθανε κάτω από την μπότα της ενσωματωμένης «ενημέρωσης» και της

σιδερόφρακτης εξουσίας τους. Έναν κόσμο που τους κάνει να νιώθουν έκθετοι στον κίνδυνο της αμφισβήτησης και της ανατροπής, κυρίως από τη νέα γενιά.

Δεν ήταν μόνο το κίνημα που αναπτύχθηκε για την απελευθέρωση των συλληφθέντων. Δεν τους ενόχλησε μόνο το ότι η καθημερινή μαζική, μαχητική παρουσία στα δικαστήρια ήταν η πρώτη έμπρακτη κατάργηση του νόμου που ψήφισαν.

Τους τάραξε η εικόνα ενός δεκαοκτάχρονου χτυπημένου και σιδεροδέσμιου, που ενώ μεταφέρονταν στα δικαστήρια άκουσε από μακριά τη φωνή του πατέρα του, «Κώστα πέρασες Νομική». Ενός διαδηλωτή, δηλαδή, που υπερασπίστηκε το δικαίωμα της νέας γενιάς να εξεγείρεται απέναντι στο άδικο για έναν καλύτερο κόσμο.

Όχι από απόγνωση. Από μια γκαστρωμένη οργή που περιδιαβαίνει τα τυφλά σοκάκια της κανονικότητας. Από επιλογή και με την πεποίθηση της νίκης. Γιατί μιλούσε στην κοινωνία, κόντρα στο κυρίαρχο πρότυπο.

Που θέλει τους νέους να έχουν λαμπρό μέλλον όταν μαθαίνουν πώς να είναι ανταγωνιστικοί και να πατούν επί πτωμάτων για να επιβιώσουν.

Που θεωρεί τη συλλογικότητα και τη διαδήλωση, κατά Χρυσοχοΐδη, «αναχρονισμούς που ονομάστηκαν δικαιώματα» και πρέπει να καταργηθούν.

Παράλληλα, την κυβέρνηση και τον κρατικό και αγοραίο εσμό, τους αποσυντόνισε και κάτι ακόμη. Η εικόνα των εργαζόμενων γονιών, μιας προηγούμενης ολόκληρης γενιάς, που αφήνει παράμερα τις νουθεσίες υπομονής και στέκει στο πλάι των παιδιών της, υπερασπίζοντας το δικαίωμά τους να φτιάξουν το μέλλον στο μπόι των ονείρων τους.

Πώς να το αντέξουν αυτό οι ιθύνοντες του κυβερνώντος κόμματος που αναπαύουν την κενότητά τους στους υπουργικούς θώκους και στα πληρωμένα τηλεπαράθυρα, χωρίς ίχνος ντροπής για την πολλαπλή φτώχεια που αναπαράγουν. Οι Αδώνιδες ενός συστήματος πώλησης βιβλίων σκοταδισμού, ιστορίας γραμμένης ανάποδα και ακροδεξιάς εξυπηρέτησης.

Που κάθε φορά καρφώνουν και άλλη σημαία στον εξώστη τους, αν έτσι φορτώνεται καινούργιο εμπόρευμα το βιογραφικό τους.

Που θέλουν μια νέα γενιά μορφωτικά λοβοτομημένη, υποταγμένη σε εργοδότες που δέρνουν, όταν αρνείται να δουλέψει ήλιο με ήλιο ή ζητά δικαιώματα σε ένα κράτος εικονικής δημοκρατίας.

Μια γενιά μετανάστρια και πρόσφυγα, με μυαλό συνθλιμμένο από τον ολετήρα του εθνικισμού και του ρατσισμού και ερειπωμένες προσδοκίες από την ιδεολογία της προβαλλόμενης παντοδυναμίας ενός συστήματος που δεν θα αλλάξει ποτέ.

Σε αυτήν τη γενιά η πιο σοβαροφανής αστική διανόηση (Liberal.gr) χρέωσε «απερισκεψία και φανατισμό», που μπορεί να καταστρέψει το λαμπρό επαγγελματικό της μέλλον, αν δρα ως «ενεργούμενο» μιας καθοδήγησης «τενεκέδων ξεγάνωτων» της Αριστεράς, που επιδιώκουν την αλλαγή της κοινωνίας ….

Ο «δικός μας» Κώστας, μαζί με όλους τους συλληφθέντες, βγήκαν από τα δικαστήρια με υψωμένες τις γροθιές και δέχθηκαν μια μεγάλη αγκαλιά αλληλεγγύης και συγκίνησης. Αυτής που δε σκηνοθετείται.

Που φέρνει στα μάτια δάκρυα χαράς που αρνείται κανείς να σκουπίσει. Τα νεανικά βεγγαλικά αμφισβήτησης και ελπίδας που φώτισαν για λίγο το συστημικό σκοτάδι είναι πολύτιμο νερό σε καιρούς ξηρασίας για όλους τους αγωνιζόμενους. Για την εξουσία είναι και θα παραμείνουν φόβος και εφιάλτης…

Πηγή: **Το ανανεωμένο σάιτ του ΠΡΙΝ**